

[Gideon.]

bund. Alle disse foreninger og organisationer går stærkt og skarpt imod bestemmelsen.

Man vil derfor kunne forstå, at vi nærer overordentlig stor bekymring ved, at denne bestemmelse skal blive gennemført, og vi kan for vort vedkommende ikke være med til at gennemføre den. Med disse bemærkninger skal jeg i øvrigt anføre, at vi er villige til en saglig forhandling om lovforslaget.

Hanne Budtz: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Weikop, er forhindret i at være til stede, vil jeg på mit partis vegne fremkomme med bemærkninger til lovforslaget til fællesmærkelov.

Det er jo naturligt, at denne lov tages op til revision samtidig med varemærkeloven. Ganske vist gælder varemærkelovens bestemmelser også for fællesmærker, og for så vidt kunne de forholdsvis få særregler godt optages i varemærkeloven, ligesom fællesmærkerregistret jo også er en afdeling af varemærkerregistret. Men man har nu engang en særskilt lov, og det må også erindres, at den kommission, der arbejdede med forslag til lov om varemærker, ikke beskæftigede sig med fællesmærker — beklageligvis, kan man måske sige.

Jeg har et par enkelte indvendinger at anføre mod de første bestemmelser i lovforslaget, både med hensyn til den foreslåede frist for anmeldelse af ændringer til direktoratet og med hensyn til formuleringen af betingelserne for, at stedfunden overdragelse kan noteres i registeret; men det er detaljer, som vi senere kan drøfte i udvalget.

Den generelle bestemmelse i § 5 om, at ophævelse af registreringen af et fællesmærke kan ske ved dom, kan jeg erklære mig enig i. Det bør kun kunne ske ved dom og ikke administrativt. Hvad henvisningerne i denne paragraf til varemærkeloven angår, må jeg sige, at der naturligvis kan komme nogen diskussion om varemærkelovens bestemmelser, inden vi har færdigbehandlet lovforslaget herom.

Vi kommer dernæst til lovforslagets § 6, og det er unægtelig en forbavsende paragraf. Den går nemlig ud på, at registrering, henholdsvis brug, af et fællesmærke skal kunne forbydes ved dom, såfremt benyttelsen medfører urimelig indskrænkning i den frie

erhvervsudøvelse eller urimelig ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelse. Jeg siger, at det er en forbavsende paragraf, for hvad er meningen med et fællesmærke? Er det ikke netop at skabe en eneret — hvad skulle man ellers med registrering af det? Enhver ved, at der bag registreringen, eventuelt kun brugen, af et sådant mærke ofte ligger umådelige værdier; der er sat store summer ind på indarbejdelse, reklame, eksportforhandlinger o. s. v. Det er også forbavsende at se, at vil man endelig foretage en sådan særlig konfiskation — det må man jo sige det er, når der ikke er tale om nogen erstatning — så er der angivet tre påtaleberettigede; men det spørgsmål skal jeg vende tilbage til.

Hvad angår selve muligheden for at forbyde benyttelsen af mærket, fordi det efter nogles mening er blevet alt for effektivt, synes jeg, at man allerbedst kan henvise til kommentarerne herom fra de mange erhvervsorganisationer, som er blevet spurgt, før lovforslaget blev fremsat, og hvori der netop protesteres mod lovforslagets § 6. Den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Lund Jensen, sagde, at der var en sådan ensartethed over de anførte protester, at de ikke rigtig gjorde indtryk på ham. Jeg vil netop opfatte disse mange ensartede protester som det modsatte: de giver for mig netop udtryk for styrke.

Den højtærede minister siger i sin fremsættelsestale, at den gældende monopollov ikke er tilstrækkelig til at imødegå de eventuelt skadelige virkninger af et fællesmærke. Jeg minder om, at en del af monopoltilsynets medlemmer dog ikke har kunnet tiltræde denne § 6. Det er ikke meningen med monopolloven at skabe forbud, men at forhindre misbrug, og monopollovens § 11 giver monopoltilsynet hjemmel til at gribe ind, hvis der foreligger urimelige priser og forretningsbetingelser, og dertil kommer, at vi har konkurrenceloven som værn for god forretningsskik.

I bilag 2 til lovforslaget, det er udtalelsen fra de fem organisationer, Butikshandelens Fællesråd, Håndværksrådet, Grosserer-Societetets Komité, Industrirådet og Provins-handelskammeret, understreges dette, og der nævnes eksempler på fællesmærker, som monopoltilsynet har interesseret sig for, men navnlig er det vel Dansk Urmager og